

A G N E L L I
V I T A
S A N C T I P E T R I .
C A P U T P R I M U M .

*Petri, & Prædecessorum patria. Petriana Ecclesia fundata.
Salvatoris imago laudata. Eremitæ cujusdam
ad eam accessus, & obitus.*

D E S A N C T O P E T R O .

Petrus Antistes XVII. sanctissimus vir, tenui corpore, procerâ staturâ, macilentus effigie, prolixam habens barbam. A' tempore B. Apollinaris unâ cum isto viro omnes Prædecessores sui Syriæ fuerunt. Fundator Ecclesiæ Petrianae muros per circuitum ædificans, sed nondum omnia (1) complens. Nulla Ecclesia in ædificio major fuit similis illi, neque in longitudine, neque in altitudine, & valde exornata fuit de pretiosis lapidibus, & tessellis variis decorata, & valde locupletata in auro, & argento, & vasculis sacris, quibus ipse fieri iussit. Ibi asserunt affuisse imaginem Salvatoris depictam, quam nunquam similem in picturis homo videre potuisset, super Regiam, tam speciosissimam, & assimilata fuit, qualem ipse Filius Dei in carne non fastidivit, quando Gentibus prædicavit. Sed tamen volo, ut vobis notum sit, quod de suprascripta Domini nostri sancta effigie à singulis audivi senioribus tam popularibus, quam Sacerdotibus, sicut ipsi traditum habuerunt ab antecessoribus suis. Non solum mihi intimatum est, qui volo hunc adscribere Pontificalem, verum etiam & cæteris meis condiscipulis, & fratribus, qui nutriti in gremio sanctæ Ursinæ Ecclesiæ fuimus; quod fuisset quidam spiritalis Pater in eremo, qui postulabat quotidie à Domino ut ostendisset ei formam incarnationis suæ. Qui dum post multa tempora in tali oratione suæ animæ tædio lassaretur, astitit ei nocte Vir in candidis vestimentis angelico habitu indutus, dixitque illi; ecce exaudita est oratio tua, & laborem tuum aspexi. Surge, vade in Civitatem, quæ vocatur Classis, & quære ibi Ecclesiam Petrianam, & cum ingressus ibidem fueris, aspice super valvas ejusdem Ecclesiæ infra Ardicam, ibi me videbis depictum in parietis calce, qualis ego fui in mundo in carne. Deinde ipse gaudio magno repletus, verbo audito lætus, & ovans eremum reliquit, comitabanturque cum eo duo leones, & surgens per longinqua terrena itinera ad Civitatem Classem pervenit, & cum ingressus fuisset in præfatam Ecclesiam unâ cum ipsis leonibus diutissime plorans, & orans per parietes sanctam effigiem quærere cœpit. Qui cum non invenisset, venit ad locum, qui dormienti revelatus fuerat, ipsa esse depicta effigies, & videns eam cecidit pronus in terram, lacrymosus (2) adoravit, & agens gratias, quia sic viderat, veluti ei fuerat in sompnis revelatum. Et intuens in illam diutissime dixit; gratiam tibi ago exauditor omnium Deus, qui non

A spernis quæreres te, nec desideras peccatorum mortem, sed invocanti te præsto es, apud quem mediator, nec nuncius, nec intramissor necesse est, apud quem non est mora deprecantium fidelium, juxta quod nobis per Prophetas pollicitus es; *adhuc loquente te ecce adsum.* Ecce non secundum mea merita, sed secundum tuam misericordiam desiderium meum adimpletum est. Jam satiatus sum de sanctis divitiis tuis, jam de thesauro cœlesti locupletatus sum. Suscipe animam meam in aula sancta tua, ut invitatus ad cœnam Agni merear ingredi in Regno tuo, & sedere ad mensam tuam. Et his dictis diutissime orans, & gaudens, inter duosque leones circa eum rugientes reddidit spiritum. Quod dehinc capientes Populum concurrerunt apprehendentes terram fossoriam cum nimio timore, & veneratione, lambentes leones ejus membra, atque vestigia, & lacrymas fundentes, cum ingenti lætu sepelierunt eum. Tunc leones unus ad caput ejus prostratus est, & alius ad pedes, rugitus magnos inter se dantes, concurrentes hinc & inde juxta Sancti Viri Corpus, magnis vocibus perstreptentes, atque sua colla sub ejus tumulo cupientes submittere (amarissime Populus cum ipsis leonibus flebat) ambo interierunt. Ipse verò Populus in fovea ex utraque parte in terra juxta Sancti Viri Corpus sepelivit illos hinc & inde. Cum nimio autem metu territus Populus in viam suam reversus est, & narrabat mirabilia, quæ Dominus in hominibus, & bestiis exercuerat.

C A P U T S E C U N D U M

*S. Petri obitus, & sepulcrum indicatur. Ejusdem
Corpus ab Agnello repertum.*

Fuit autem in Valentiniani temporibus; cum enim cœpisset Valentinianus imperare, in ipso introitu Imperii ejus Beatus iste Petrus vitâ espoliatus astra petivit. Ut ajunt quidam, sepultus fuit in sua fundata Ecclesia Petriana. Certissime enim sciatis, veritatem vobis dicam, non ullum mendacium. Dum in Monasterio meo Beatæ, & semper Virginis Mariæ, quæ vocatur ad Blachernas residerem, quod est fundatum non longè à Guandelaria, dum vellem percurrere omnium Vitas Pontificum Ravennatum, hæsitator eram animæ meæ de hujus Sancti Viri tumulo. Quod dum ita cogitarem, unus ex pueris, qui quotidie aspectibus meis consistebat, nunciavit mihi, Georgium Presbyterum Classensis Ecclesiæ

(1) Ecclesia Petriana, & ipsius fundator. Nulla Ecclesia similis illi in ædificio, ubi dicuntur fuisse CCC. Alaria. Bacch.

(2) Lacrymans. Mur.